

eloqüència feu a tots avinent quan satisfet se sentia de trobar-se en aquell lloc, ja que les delícies de tota sa vida havien consistit en ésser aimant i fins propagandista de les obres socials que'ns ocupen.

Demostrá d'una manera clara i evident, que la regeneració d'Espanya vindrá unicament per la via de germanor entre les classes agricóles donant-se per tot arreu una ferma abraçada, cercant en les mateixos lleis, i sens separar-se mai d'elles, el compliment dels seus deures i'l millorament que tan desitjen, tot estimant a Deu i aimant a son pròxim. Se oferí en tot i per tot, a les Entitats, promettent esserne son mes fidel defensor i protector.

Amb gran aplaudiments foren acullides aquestes darreres paraules i l'Ilm. Doctor Mas proposá que des d'aquell moment se'l nomeni membre honorari de La Federació Diocesana.

El molt il·lustre canonge Iglesias, apóstol d'aquesta gran obra, exposá breument la necessitat de fer en aquells importants moments obre positiva. Passá a citar els noms dels que formarán la Junta interina: junt amb els representants d'altres Entitats. Llegits els Estatuts per el Doctor Llovera, en mitg de gran entusiasme terminá la reunió, proposant reunir-se dintre curt per la definitiva aprobació.

Aplaudim coralment la gran obra portada a cap per la iniciativa de nostre volgut Prelat i l'interés a ella demostrat per les il·lustres personalitats aludides, a totes les quals felicitem i remerciem.

AMIC.

## LA POBLACIO DE S. GENIS DE PALAFOLLS I LA SEVA PROCESSÓ DEL CORPUS

Tot lo que té de petita i sencilla ho té de pintoresc i agradable, i aquesta atracció es manifesta més encara en aquells dies que celebra alguna festa ja sia relligiosa o profana.

Assegut al padris que hi há al costat de l'esglesia, tot esperant que sortís la processó contemplava embadalit el frondós aulet qu'es destaca per la part de ponent, al mateix temps qu'em recreiava amb el cant festiu d'uns rossinyols qu'apar anessin de competència, boi saltant pel brancatge de corpulents lladoners.

De sopte, el grinyolar que feren les portes de l'esglesia al obrirse de bat a bat, el sortir de la quitxalla i d'unes quantes dones, em daren a comprendre que anava a començar la processó.

Surt primerament un jovenet, habillat de blanc i llarg roquet, essent-ne portador d'una riquíssima creu de plata, exemplar forsa raríssim. Segueixen tres banderes arborades per altres tants joves. La una es de domás, de color vert clar; l'altra, de color vermell, i la darrera d'un blanc-crema ben vistós. Totes saben a antigor.

Venia després el penó principal confiat aquest any a un distingit jove del poble, i el senyor Rector assistit pel vicari de Les Ferreries portant sota tálam la rica custodia gófica veritable joia d'art.

Mitja dotzena d'atxes per banda, precedeixen al tálam qu'es portat pels veíns de mes prestigi, fent llum al Senyor dels senyors, mentres quiscunes dones i doncelles, moltes d'elles de Les Ferreries, vestides de habillaments blancs i clars, propis de temporada a semblansa de colometes, enrodonen i clouent l'acompanyament.

La processó al donar la volta, es veu embolcallada de la presència d'alguns veíns i altres de forans, del repicament de les jolives campanes, del cant dels sacerdots, i del resplendor del sol qui en aquells sagrats moments, esquinça uns núvols que'l velaven. El carrer es ben net, tot escatat sense que cap herba s'hi vegi, i alfombrat amb la groguenca flor de la gineseta, el color de quina flor. alterna amb el fort rogenic dels pétals de la rosella i'l blanc rosat dels cascalls.

Un altaret aixecat a l'entrada de la rectoria, ont s'hi ovira una Ver-

ge i mitja dotzena de festos de flors quina fragancia barrejada amb la del incens embaumen l'aire, detenen uns instants la processó, fent-la mes poética i agradable. Entrada ja aquesta a l'esglesia, tot adquireix un aspecte indescriptible.

L'altar major enllumenat per la claror dels ciris i atxes, i la resplendor del raigs del sol, es quan mes be llueix, semblant un altre sol. Es canten els goigs del Santíssim Sagrament i amb la solemne benedicció es dona per acabada la festa que com he dit, encara que sencilla no deixa de donar alegria al esperit, quedant-ne'l record i el desitj d'anar a contemplar-la un altre any.



## "La pubilleta de Lloret"

Un llorejat poeta i erudit escriptor qu'a més es un enamorat de la mes blanca de les viles que constantment acarona la mes blava de les mars, (immortalitzada per un altre poeta a mitjans de la darrera centuria) en quins boscos, punxagudes roques i belles ermites ha inspirat en mil ocasions sos cants, acaba de donar-nos a coneixer un nou fruit de la seva fantasia que sens dupte avalorarà la riquesa del Teatre catalá i allissonará a molts pares de familia respecte al pervindre de llurs fills.

Si produccions tant maravilloses com aquella poesia «A Lloret» que comença per aquella estrofa,

Vila hermosa on s'agermana  
De la terra lo mes bell,  
Bosc i mar, muntanya i plana.  
De la patria catalana,  
Ets lo mes preuat joiell.

no demostressin l'amor que sent per nostre poble el poeta, si convertí en frondós jardí una espada muntanya de la vila, propera al mar i per ell limitada, no provés l'encís que li produeixen nostres belleses naturals, la fruició amb que disfruta de les festes populars, al respecte amb que mira nostres tradicions i l'entusiasme que li pro-